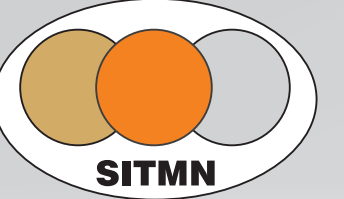

199 KWARTALNA KONFERENCJA NAUKOWO-TECHNICZNA W KARPACZU

Z okazji 65 lecia Huty Miedzi „Legnica” Stowarzyszenie Inżynierów i Techników Metali Nieżelaznych zorganizowało w dniach 22-24 maja 2019 roku w Karpaczu 199 Kwartalną Konferencję Naukowo-Tekniczną z udziałem bardzo liczego grona przedstawicieli świata przemysłu i nauki oraz gości zagranicznych. To wyjątkowy jubileusz, gdyż z datą narodzin huty wiąże się początek polskiego hutnictwa miedzi. Konferencja zaczęła się od zwiedzenia huty i jej realizowanych inwestycji, które wzbudziły ogromne zainteresowanie uczestników z uwagi na ich wielkość i poziom nowoczesności. Otwarcia obrad w Karpaczu dokonali: prezes SITMN prof. dr inż. Zbigniew Śmieszek, wiceprezes KGHM ds. rozwoju Adam Bugajczuk i dyrektor huty Michał Topolnicki.

Prof. Zbigniew Śmieszek zwracając się do przedstawicieli huty – jubilatki, jej kadry kierowniczej i wszystkich uczestników konferencji podkreślił jej szczególny wymiar z uwagi na narodziny polskiego hutnictwa miedzi, które obecnie posiada rangę światową. Co jest rezultatem rozwoju przemysłu miedziowego, górnictwa i przeróbki rud miedzi w naszym kraju.

Prof. Zbigniew Śmieszek wita przybyłych na konferencję.

Jubileusz możemy obchodzić w sytuacji pełnego uznania dla działalności Polskiej Miedzi i Huty Miedzi „Legnica”. Co ma wiele przyczyn i wynika z realizacji przez KGHM nowej strategii zrównoważonego rozwoju, dobrych wyników ekonomicznych, realizacji programów inwestycyjnych oraz realizacji projektów badawczych krajowych i europejskich, w tym wspólnie z Narodowym Centrum Badań i Rozwoju z inicjatywy Instytutu Metali Nieżelaznych i Cuprum projektu sektorowego „Zrównoważony rozwój przemysłu metali nieżelaznych z wykorzystaniem innowacyjnych technologii”, co jakże jest spójne z ogólnoeuropejskim ukierunkowaniem na innowacyjność w obszarze surowców mineralnych, metalurgii, przeróbki rud, recyklingu i nowych materiałów – mówił prof. Zbigniew Śmieszek.

Powstanie przed 65 laty Huty Miedzi „Legnica” nie było związane z odkryciem nowych złóż rud miedzi na Dolnym Śląsku, ale ze starymi, niewielkimi zasobami kopalni Konrad i Lena. Trzeba jednak podkreślić trafność wyboru technologii dla tej pierwszej huty miedzi – procesu szynowego, jako najbardziej odpowiedniej do charakterystyki polskich koncentratów miedziowych. Choć proponowano alternatywne technologie pieca płomiennego, a także pieca elektrycznego. Byłoby to wielkim błędem z którym zetknął się w 1959 roku rozpoczynając pracę jako główny inżynier ochrony środowiska Zjednoczenia Górniczo-Hutniczego Metali Nieżelaznych. Wówczas

Proces szynowy z otrzymywaniem kamienia miedziowego, cechuje się stabilnością produkcji, dobrymi uzyskami miedzi i metali towarzyszących jak srebro, ołów i wykorzystaniem węgla organicznego jako paliwa. Posiada natomiast istotne słabe strony głównie związane z wyomingiem brykietowania koncentratów miedziowych i ochrony środowiska – niepełnym odzyskiem siarki, mokrym odpylaniem gazów, trudnym przerobem szlamów z odpalania.

Aktualnie Huta Miedzi „Legnica” znajduje się w okresie przełomowym dla swojej przyszłości. Realizowany program inwestycyjny objął budowę odrębnej instalacji przerobu złomów miedziowych, a mam nadzieję wkrótce złomów elektrycznych i elektronicznych. W ten sposób huta może dołączyć do grona tych hut europejskich, które specjalizują się w przerobie złomów miedziowych takich jak Lünen-Aurubis, Hoboken-Umicore, Rönskö-Boliden, Metallochimie czy Brixlegg – kontynuował profesor.

Przerob coraz bardziej wielometalicznych złomów miedziowych nie jest sprawą prostą, wymaga stosowania wielostopowego procesu produkcji, a jednocześnie cechuje się wysoką efektywnością ekonomiczną, co stanowi uzasadnienie rozbudowy Huty Miedzi „Legnica” jako huty złomowej, a jednocześnie hybrydowej przerabającej koncentraty miedziowe. Godnym podkreśleniem jest wysoki poziom technologiczny, techniczny i organizacyjny jakim cechuje się huta także w zakresie produkcji wlewków miedziowych i rafinacji ołowiu, w czym podstawową rolę odgrywa kadra kierownicza, inżynierino-techniczna i ekonomiczna.

W związku z jubileuszem prof. Zbigniew Śmieszek w imieniu Stowarzyszenia przekazał na ręce dyrektora huty Michała Topolnickiego serdeczne gratulacje dla wszystkich pracowników zakładu z życzeniami wielu osiągnięć i dalszych sukcesów, zrealizowania wszystkich zamierzeń, które pozwolą na rozwój huty i stworzenie perspektywy wieloletniej działalności w przyszłości. Jako prezes SITMN podkreślił zadowalający rozwój Koła Stowarzyszenia pod przewodnictwem poprzedniego jego prezesa Jerzego Stangreta i obecnego Jana Antczaka, którego działalność ma na celu rozwój przedsiębiorstwa przy harmonijnej współpracy z jego kierownictwem.

Prof. Zbigniew Śmieszek wspominał, że Huta Miedzi „Legnica” była pierwszym zakładem, z którym zetknął się w 1959 roku rozpoczynając pracę jako główny inżynier ochrony środowiska Zjednoczenia Górniczo-Hutniczego Metali Nieżelaznych. Wówczas

Uczestnicy jubileuszowej konferencji – prezesi, dyrektorzy, kadra kierownicza zakładów przemysłu metali nieżelaznych, zaplecza badawczo-rozwojowego, uczeni wyższych, działacze organizacji inżynierskiej i zaproszeni goście z kraju i zagranicy.

Bipromet w Katowicach, Instytut Metali Nieżelaznych w Gliwicach, Wydział Badawczo-Doświadczalny Huty Miedzi „Legnica”, Zakłady Remontowo-Montażowe Montomet w Piekarach Śląskich, Akademia Górniczo-Hutnicza w Krakowie.

Generalnie rozwój legnickiej huty można podzielić na kilka okresów: lata 1953-1958 – rafinacja ognia i elektrolityczna, 1959-1969 – uruchomienie pełnego cyklu przerobowego i rozwój produkcji, 1970-1985 – ekstensywny rozwój, od 1986 roku adaptacja do warunków rynkowych i światowych standardów.

Przypominamy, że w lipcu 1970 roku huta weszła w skład Kombinatu Górniczo-Hutniczego Miedzi. Od tego czasu

Następnie na ręce dyrektorów Huty Miedzi „Legnica” Michała Topolnickiego, Marka Rybackiego i Grzegorza Babiarczyka uczestnicy konferencji przekazali serdeczne gratulacje i najlepsze życzenia.

Pierwszego dnia konferencji odbyło się także spotkanie Klubu Menedżera Przemysłu Metali Nieżelaznych i tradycyjna uroczysta kolacja z muzyką. Po pracowitym dniu relaks jest bardzo na czasie.

W drugim dniu obrad uczestnicy wysłuchali 10 prezentacji dotyczących głównie wyzwań dla Huty Miedzi „Legnica”, jej technologii i perspektyw przyszłości. Główny technolog huty Jerzy Lisak zaprezentował „Piece szynowe – uniwersalność i ekonomika produkcji miedzi”. Przypomniał dyskusję poprzedzającą wybór technologii pieca szynowego dla powstającej huty i trafność, jak się okazało tego wyboru. Podkreślił, że piec szynowy, podobnie jak slink spalinyowy podlegał udoskonaleniom przy zachowaniu niezmiennie zasady działania, a stawiane cele były również zbliżone: jak najmniej szkodliwy środowisku, optymalnie wykorzystywać przetwarzany wsad i pracować niezawodnie, będąc przyjaznym dla operatora. Takie obrazowe porównanie pozwala na zrozumienie istoty udoskonalenia, które są efektem wieloletnich działań.

Dzisiejszy piec emituje do atmosfery głównie parę wodną, a to dzięki podejmowanemu przez całą staraniom ukierunkowanemu na ochronę środowiska. Do najważniejszych należały: modernizacja suchej oczyszczalni gazów, budowa mokrej oczyszczalni gazów, dopalanie gazów w kotłach elektrociepłowni, zabudowa elektrofiltrów na elektrociepłowni, zabudowa instalacji oczyszczania spalin.

Dla uzmysłowienia skali postępu w zakresie emisji pyłów podajemy, że w latach 1980-1985 roczna emisja pyłów do atmosfery z pieca szynowego wynosiła 14 do 16 tysięcy ton, gdy obecnie całkowita z huty wynosi około 5,6 tony na rok.

Jerzy Lisak zaprezentował niektóre parametry dowodzące nowoczesności pieca szynowego w zakresie przetwarzania materiałów, co dowodzi zupełnie nowej funkcji tego pieca, zużycia koksu, automatyzacji wszystkich procesów pieca szynowego. Podkreślił w jego doświadczeniu rolę pracowników IMN, AGH, Biprometu, Politechniki Wrocławskiej, Energomontażu i innych firm i instytucji.

„Piec WTR – zwiększenie produkcji miedzi w Hucie Miedzi Legnica” to tytuł kolejnej prezentacji o wyjątkowym znaczeniu z uwagi na przełomowy charakter dobiegającej właśnie końca realizacji inwestycji. Przypominamy zatem kilka faktów. Otóż we wrześniu 2016 roku Huta Miedzi „Legnica” złożyła projekt „Zwiększenie zdolności produkcyjnych do 160 tys. ton miedzi katodowej rocznie w Oddziale Huty Miedzi Legnica”. Przewidziano w nim budowę pieca WTR oraz modernizację wydziału elektrorefinacji poprzez konwersję na technologię bezpodkladową. W lutym 2017 zapadła decyzja zarządu KGHM o realizacji projektu, w marcu i kwietniu tegoż roku podpisane zostały umowy na dostawy urządzeń. Aktualnie inwestycja jest na finiszu, trwają ostatnie przygotowania do jej uruchomienia.

Grzegorz Zbiński zaprezentował uczestnikom konferencji film obrazujący imponujące tempo i determinację realizatorów inwestycji, a Sławomir Czartowski filmową wycieczkę po nowych obiektach. Było naprawdę co podziwiać. Kolejne prezentacje drugiego dnia obrad dotyczyły wielu istotnych problemów produkcji i przetwórstwa miedzi oraz zagadnień z nimi związanych. W trzecim dniu odbyła się wycieczka do Huty Szkła Julia w Piechowicach zaś zarząd SITMN na swoim posiedzeniu zatwierdził sprawozdanie finansowe za 2018 rok.

Słowa uznania należą się organizatorom konferencji, ich umiejętności łączenia części merytorycznej spotkania z przedsięwzięciami integrującymi środowisko kadry metali nieżelaznych.

Relacja: Edward Szwiagierczak
Zdjęcia: Przemysław Szwiagierczak

JUBILEUSZ 65-LECIA HUTY MIEDZI LEGNICA

Platynowa Odznaka stowarzyszenia dla Jana Maślanki...

... Złote dla Jerzego Lisaka i Piotra Kucharskiego.

Srebrne Statuetki Hutnika dla dyrektorów Jerzego Stangreta i Michała Topolnickiego...

...Miedziane dla Jana Antczaka i Daniela Wiśniewskiego.

Pamiętkowe zdjęcie uhonorowanych Statuetkami Hutnika.

tu Dariusz Kubiak i wiceprezes Maria Sowiak, wybitni specjaliści firm zagranicznych: Andreas Filzweiser – Mettop, Marcin Kalembka – Messer, Stefan Konetschnik – Urban Gold, Matti Lartinkari – Outotec.

Prof. Zbigniew Śmieszek powitał następnie liczne grono przedstawicieli nauki m.in.: dziekana Wydziału Metali Nieżelaznych AGH prof. dr hab. inż. Tadeusza Knycha i prozdien prof. Beatę Smyrak, dyrektor Sieci

Badawczej Łukasiewicz-Institutu Metali Nieżelaznych dr inż. Barbarę Juszczyk, pełniącą obowiązki dyrektora Oddziału IMN w Legnicy Arkadiusza Szpakowskiego, dyrektorów i prezesów firm Grupy Impexmetal z wiceprezes

Życzenia na ręce dyrektora Michała Topolnickiego od zarządu Stowarzyszenia z prezesem prof. Zbigniewem Śmieszkiem...

... zarządu i dyrektury Biprometu z prezesem Dariuszem Kubiakiem i wiceprezes Marią Sowiak...

... kadry kierowniczej Grupy Impexmetal z wiceprezes spółki Małgorzatą Iwanęjką i przewodniczącym rad nadzorczych Arkadiuszem Krężłem.

Gratulacje z okazji jubileuszu składają – prezes Józef Siwca i wiceprezes Marian Darlak (ZM „Ropczyce”)...

... dyrekcja Sieci Badawczej Łukasiewicz – Instytutu Metali Nieżelaznych z dyrektorem dr inż. Barbarą Juszczyk...

... p.o. dyrektora legnickiego oddziału IMN Arkadiusz Szpakowski...

... prezes Marek Urbaniak (ZUW Urbex) i Roman Urbanowicz (HPR Legnica)

KGHM
POLSKA MIEDŹ